

PAMFLET

Beschermingsbewind van betekenis

aanzet tot een discussie over de toekomst van beschermingsbewind, de samenwerking met gemeenten en de relatie met schuldhulpverlening

Informele commissie van leden van branchevereniging Horus,

15 maart 2023

Inhoud

Voorwoord.....	3
Wat zien wij?	4
Doel beschermingsbewind	4
Effect wetsherziening	4
Samenwerken vanuit een gedeelde visie op passende hulpverlening	5
Zorgen.....	5
Denkrichtingen	5
Denkrichting 1: schrap schuldenticket en verbeter uitvoering WGS	5
Denkrichting 2: herdefinieer takenpakket beschermingsbewind	6
Denkrichting 3: herformuleer en handhaving kwaliteitseisen	7
a. Toetsing rechtspraak en accountant veranderen	8
b. Strengere toelatingseisen en bijscholing.....	8
c. Meester - gezelschap	8
d. Aanwijzen van bewindvoerder bij multiproblematiek	8
Tot slot.....	9

TER BESPREKING

Voorwoord

Gemeenten en beschermingsbewindvoerders zetten zich allebei in voor kwetsbare mensen. Gemeenten zetten veel middelen vanuit het sociaal domein in – terwijl de financiën van gemeenten onder grote druk staan. Bewindvoerders op hun beurt werken zich een slag in de rondte om binnen de zeventien of tweeëntwintig uur op jaarbasis iemands geldzaken te beheren. Helaas is de constatering dat gemeenten en beschermingsbewindvoerders, alhoewel onze cliënten de inwoners van gemeenten zijn, elkaar lang niet altijd goed vinden.

Als branchevereniging voor beschermingsbewindvoerders hebben wij ideeën hoe het beter kan. Het moet namelijk beter. Beter in het bewind zelf, beter door de lokale overheid en vooral ook beter in de samenwerking. Want: Nederland telt ca. anderhalf miljoen kwetsbare mensen en dat aantal neemt toe. Vaak is sprake van multiproblematiek en hebben mensen veel vormen van hulp tegelijkertijd. De wereld van wetten en regels is voor hen te complex. Mensen in deze groep redden het maar net, net niet of helemaal niet. Wat deze groep niet kan gebruiken, is dat diegenen die hen hulp willen aanbieden, zelf onvoldoende tot samenwerking komen.

Gemeenten ervaren dat ze weinig invloed hebben op bewind en zijn, door de systematiek van financiering van bewind, veel geld kwijt aan bijzondere bijstand. Bewindvoerders ervaren vaak aansluitingsproblemen bij schuldhulpverlening en bij het breder vormgeven van armoedebeleid en de zorgketen. Over en weer bestaan dus frustraties.

Veel gemeenten sluiten convenanten met bewindvoerders. O.a. Rotterdam, Zaanstad, Amsterdam, Almere, Arnhem, Leeuwarden, Tilburg, Maastricht-Heuvelland. Horus juicht het werken met convenanten toe (wel zijn we voorstander van meer uniformiteit). Met als doel: meer samenwerking tussen alle partners in de schulden- en inkomensketen binnen het sociaal domein.

Ondanks de goede inzet vanuit gemeenten en de branche, lukt het niet altijd om tot samenwerking te komen – bijvoorbeeld ook omdat de belangen soms niet dezelfde zijn. Dit pamflet is een aanzet tot een discussie over de toekomst en de kwaliteit van beschermingsbewind, de samenwerking met gemeenten en de relatie met schuldhulpverlening. Samenwerking, zeker bij schulden, die door de recente wetwijziging van de Wsnp zal veranderen. Wij willen van betekenis zijn en blijven. Voor de cliënten van onze leden én voor onze samenwerkingspartners. Dit pamflet is dan ook geen eindproduct. Integendeel: wij vragen onze partners bij Rijk, gemeenten en rechtspraak én de branche zelf om deze te verrijken, aan te vullen of aan te passen.

Ede, 13 maart 2023,

Namens de informele commissie van leden van branchevereniging Horus,

Gert Boeve,

voorzitter van Horus, de Nederlandse Branchevereniging voor Wettelijk Vertegenwoordigers

Horus is de maatschappelijk georiënteerde branchevereniging voor professionele bewindvoerders, mentoren, curatoren en inkomensbeheerders.

Wat zien wij?

De discussie over de maatschappelijke waarde van beschermingsbewind – meer specifiek, het door de landelijke overheid in 2014 geïntroduceerde schuldbewind – is niet van vandaag of gisteren. Deze dateert ons inziens eigenlijk al vanaf het moment dat de wetgeving omtrent bewind in 2014 herzien is, waardoor verkwisting of het hebben van problematische schulden een grond werd voor beschermingsbewind.

Doel beschermingsbewind

Beschermingsbewind is bedoeld voor mensen die tijdelijk of duurzaam niet in staat zijn zelf hun vermogensrechtelijke belangen behoorlijk waar te nemen. In artikel 431 BW 1 Titel 19 staan de twee redenen genoemd: (1) bewind als gevolg van de lichamelijke of geestelijke toestand, dan wel (2) bewind als gevolg van verkwisting of het hebben van problematische schulden. Het beschermingsbewind draagt ontegenzeggelijk bij aan stabiliteit en ontzorgt mensen die niet of onvoldoende in staat zijn om hun eigen financiën te beheren. Het zorgt ervoor dat de problemen niet verergeren. Dat betekent ook dat bewind (slechts dan) niet meer nodig is indien de betrokkene (weer) in staat kan worden geacht om zijn/haar financiële belangen weer zelfstandig te behartigen, dan wel er geen gevaar bestaat dat de schulden verergeren. Op dat moment wordt een betrokkene geacht weer op eigen benen te staan, al dan niet met een vorm van ondersteuning (inkomensbeheer of schuldhulpverlening).

Nederland telt ca. 1,5 miljoen kwetsbare mensen. Vaak is sprake van multiproblematiek en worden veel vormen van hulp tegelijk aangeboden. De wereld van wetten en regels is voor deze mensen te complex. Mensen in deze groep redden het maar net, of net niet. Gemeenten worden als lokale overheid direct geconfronteerd met deze grote groep van kwetsbare inwoners en zetten veel middelen vanuit het sociaal domein in. Tegelijkertijd staan de financiën van gemeenten onder grote druk. Bewindvoerders zijn, als effectieve en efficiënte financieel hulpverleners van honderdduizenden Nederlanders, gemeenten graag meer van dienst en hebben ideeën hoe de samenwerking nog beter kan. En niet alleen als er al schulden zijn, maar ook bij het voorkomen ervan.

Effect wetsherziening

In de praktijk zien wij dat ten aanzien van de financiële hulpverlening een overlap met de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening (Wgs) is ontstaan. Gemeenten zijn integraal verantwoordelijk voor de schuldhulpverlening (vastgelegd in de Wgs). Gemeenten moeten daarbij werken aan de hand van een plan van aanpak voor integrale schuldhulpverlening. In de praktijk blijkt de gemeentelijke uitvoering van de Wgs weerbarstig en vindt (toch, ook door gemeenten) massaal doorgeleiding naar beschermingsbewind plaats. Daarnaast is in de praktijk het (geschetste) beeld diffuus wie nou precies verantwoordelijk is voor het oplossen van de schulden: is dat de gemeente of toch de beschermingsbewindvoerder? En waar begint de één en houdt de ander op?

Daarnaast: de explosie van het aantal beschermingsbewinden, veroorzaakt door de wetswijziging in 2014, brengt met zich mee dat de gemeenten worden geconfronteerd met een voor hen onaanvaardbaar beroep op bijzondere bijstand. Bijstand die onder voorwaarden moet worden verleend, maar waarvoor geldt dat de gemeente wel *betaalt*, maar niet *bepaalt*. Het bewind wordt immers ingesteld en getoetst door de rechter. Het adviesrecht en convenanten tussen gemeenten en bewindvoerders trekt het gebrek aan sturingsmogelijkheden wel wat recht, maar feit blijft dat dit niet de primaire verantwoordingslijn is.

Samenwerken vanuit een gedeelde visie op passende hulpverlening

Soms lukt de samenwerking tussen gemeenten en bewindvoerders niet. Geluiden die dan van de kant van gemeenten – al dan niet via de media – klinken: bewindvoerders leveren geen kwaliteit, bewindvoerders houden cliënten te lang bij zich of bewindvoerders zijn commerciële jongens, die geld verdienen over de rug van hun cliënten. Geen fijne opsomming... En als dit het beeld is, is de discussie ook te begrijpen. Binnen de branche roept deze opsomming echter veel frustraties op. Veel bewindvoerders werken zich een slag in de rondte. Gaan door het vuur voor hun cliënten. Zien goede medewerkers dikwijls de overstap maken naar gemeenten, omdat je daar veel meer verdienen kunt, met minder werkdruk. De opsomming roept ook frustratie op, omdat er intensief toezicht gehouden wordt op de branche door de rechtspraak en de accountant en met name de kantonrechter niet schuwt om bewindvoerders hard aan te pakken.

Als brancheverenigingen zien we in het land veel verschillen. We zien gemeenten waar heel goed wordt samengewerkt met bewindvoerders (bijvoorbeeld de gemeenten Rotterdam en Den Haag), maar net zo vaak staan gemeenten tegenover bewindvoerders. De belangen zijn ook niet altijd dezelfde. Dan zijn/liken bewindvoerders soms meer een horzel in de pels van de gemeente, bijvoorbeeld als de gemeentelijke schuldhulp niet goed loopt en de bewindvoerder dus tegenover de gemeente staat. Vaak lijkt het in deze gevallen te ontbreken aan een echt gedeelde visie op wat nu de wenselijke inrichting van de hulpverlening/dienstverlening is bij het vertegenwoordigen van kwetsbare inwoners. Zowel gemeenten, als ook bewindvoerders zijn verantwoordelijk voor de samenwerking en wat ons betreft ook voor het optekenen en daarna uitvoeren van zo'n gedeelde visie.

Zorgen

Wij schrijven deze notitie in een sterk gevoeld besef van urgentie: naar onze opvatting kan nauwelijks meer voldaan worden aan de randvoorwaarden om bewind (maar ook mentorschap en curatele) zo uit te voeren/in te richten, dat aan gerechtvaardigde verwachtingen van onze cliënten en het brede sociaal domein kan worden voldaan in termen van kwaliteit van dienstverlening. De vergoeding, beschikbaarheid van voldoende tijd, gekwalificeerd personeel en kennis/kunde zijn één op één met elkaar gekoppeld. De dienstverlening van wettelijk vertegenwoordigers erodeert, terwijl volgens de politieke opinie juist een kwaliteitsimpuls nodig is. De praktijk is dat door (steeds meer) beperkende mogelijkheden de dienstverlening niet toe-, maar afneemt, wisselend van kwaliteit is en dat de mate van cliëntcontact structureel afneemt. Tenzij je stevig overuren wil maken – wat vaak gebeurt en niet langer houdbaar is. En dat is echt omdat het in de werkelijk beschikbare/betaalde tijd niet behoorlijk kan.

Denkrichtingen

Als Horus willen wij een bijdrage leveren aan de voortdurende discussie over bewind. Sterker, we hebben ook ideeën hoe het beter kan. We zijn ons bewust dat we er niet alleen over gaan. Daarom presenteren we geen plan, maar denkrichtingen, die we graag met politiek (Rijk, gemeenten), rechtspraak en de branche zelf bespreken.

Denkrichting 1: schrap schuldenticket en verbeter uitvoering Wgs

De gemeente is verantwoordelijk voor integrale schuldhulpverlening. De keuze kan zijn om dan het hebben van schulden en verkwisting te schrappen als grondslag voor beschermingsbewind. De gemeenten kunnen dan een ondersteuningsaanbod creëren dat nu nog ontbreekt. De nu diffuse verantwoordelijkheid (die onbedoeld door de wetswijziging is ontstaan) is daarmee opgelost.

Bij start van de Wgs-schuldhelpverlening kan de gemeente aan de hand van een toetsingstool in beeld brengen of er feiten en/of omstandigheden zijn, die duiden op de situatie dat “de rechthebbende niet ten volle in staat is zijn vermogensrechtelijke belangen behoorlijk waar te nemen.” Is dat (ook) het geval, dan is en blijft er een grondslag voor bewind. Hiermee heeft de gemeente weer alle regie over de schuldhelpverlening en doet de bewindvoerder weer waar hij/zij voor bedoeld is: het beschermen van de vermogensrechtelijke belangen van de betrokkene. In deze denkrichting blijft het bewind ingesteld worden door de rechter; de (jaarlijkse) toetsing idem.

Het afschaffen van het schuldenticket vergt wel dat de gemeentelijke integrale schuldhelpverlening op orde is. De praktijk van schuldhelpverlening blijkt nogal weerbarstig. In veel gevallen lukt het gemeenten nu niet om betrokkenen succesvol toe te leiden naar de volgende fase van schuldhelpverlening; sterker, de explosieve groei van het aantal schuldenbewinden vanaf 2014 valt daaruit te verklaren. Nodig is een heroriëntatie op de financieel maatschappelijke ondersteuning die, naast de branche van bewindvoerders, vanuit welzijn, Wmo en overige partijen kan worden verstrekt. Bewindvoerders bezitten sociaal-financieel-juridische kennis en kunnen waardevolle informatie verschaffen over het inrichten van een fijnmazig financieel maatschappelijk werk. Als Horus zouden wij dit graag samen met partners als Sociaal Werk Nederland en de VNG oppakken en samen met hen tot een advies komen. Daarnaast juichen wij toe dat gemeenten deze kennis ook zelf ophalen bij plaatselijk betrokken bewindvoerders.

Denkrichting 2: herdefinieer takenpakket beschermingsbewind

Bewindvoering is op zich simpel en weinig bureaucratisch ingeregeld. Er is sprake van een forfaitair tarief: de plussen en minnen binnen een dossier en tussen alle dossiers van een bewindvoerder, moet hij/zij zelf verrekenen. Het tarief staat echter al jaren onder druk. Bureau SEO heeft hier ook onderzoek naar gedaan in opdracht van het ministerie van SZW. We constateren twee dingen:

1. Alhoewel de taken en verantwoordelijkheden in de wet omschreven zijn, zien we in de praktijk redelijk veel verschillen tussen bewindvoerderskantoren. Dat is voor een deel ondernemerschap: de ene bewindvoerder richt zich vooral op het zo efficiënt mogelijk uitvoeren van de financiële helpverleningstaken; de andere helpt zijn/haar cliënt ook met verhuizen en/of zoekt de cliënt op bij ziekenhuisbezoek. Daarnaast kiest het ene kantoor bewust voor relatief ‘makkelijke’ cliënten, terwijl andere kantoren veel tijdrovende cliënten in hun bestand hebben. We zien daarbij dat onze stakeholders, waaronder gemeenten, ook een diffuus beeld hebben van de taken van bewindvoerders.
2. In de loop der tijd zijn er taken bijgekomen, dan wel zijn de taken en verantwoordelijkheden en/of de omstandigheden verzwaard.¹ O.a. door het adviesrecht en de convenanten tussen gemeenten en bewindvoerders is de gemeente en is het sociaal domein meer en meer gesprekspartner voor de bewindvoerder geworden. Er wordt samengewerkt, maar ook om verantwoording gevraagd. Wij snappen dat en lopen hier niet voor weg. Het is echter wel extra werk. Daarnaast zien wij dat zowel de samenwerking met publieke als private instellingen, zoals CAK en banken, meer tijd vraagt van

---

¹ Uitvoerig, maar niet volledig, valt hierbij te denken aan: meer informatieverzoeken van banken i.v.m. fraudeonderzoek, openen bankrekeningen, afsluiten en naleving convenanten, hogere eisen aan en van contacten met cliënten, meer IVR- en EVR-registraties, regelingen uitstroom bewindvoering, meer digitale inlogblokkades, waardoor vaker aanvragen op papier gedaan moeten worden, langere wachttijden bij telefonisch contact met private en publieke dienstverleners, adviesrecht gemeenten, “levend” plan van aanpak, individuele inkomenstoelagen en lokale regelingen, vaker beroep moeten doen op toeslagenwet, energietoeslag, nieuwe betaalmethodes zoals Tikkie, nieuwe communicatietechnieken zoals WhatsApp.

bewindvoerders. Er wordt gecentraliseerd en geautomatiseerd. Niet zelden met als effect dat het een bewindvoerder veel meer tijd kost om dezelfde stappen te zetten. Soms voelt het alsof je als bewindvoerder de onbetaalde administratief medewerker wordt van deze publieke en private instellingen. Niet voor niets zoeken wij als Horus naar een alternatieve oplossing voor de bestaande banken – het openen van rekeningen kost veel te veel tijd.

Wij zijn voorstander van het behoud van het forfaitaire systeem. Niemand is gebaat bij een verdere bureaucratisering en het huidige systeem behoedt daarvoor. Belangrijk is wel dat iedereen zich realiseert dat dit betekent dat een bewindvoerder binnen zijn kantoor plussen en minnen zelf moet opvangen. Er zijn moeilijke en makkelijke dossiers; niemand is gelijk en datzelfde geldt voor dossiers. Wel zijn we voorstander van (a) het herdefiniëren van de taken en verantwoordelijkheden, (b) het opnieuw berekenen van het daarbij benodigde aantal uren en (c) het doorvoeren van een nieuwe manier van indexeren.

Berekening door de branche zelf laat zien dat sinds 2015 de 'koopkracht' van de branche tot wel twintig procent gedaald is. Dat betekent dus dat de indexatie over een langere periode niet afdoende is geweest om stijgende kosten op te kunnen vangen. De indexatieformule zelf is ook niet passend. Het tarief wordt nu geïndexeerd op basis van t-2. Liever zien wij dat de indexatie wordt gebaseerd op het lopende jaar. Daarnaast zien wij graag dat de loonprijsontwikkeling als uitgangspunt wordt genomen; immers, in onze branche zijn de loonkosten de grootste kostenpost.

De taken en verantwoordelijkheden van bewindvoerders zijn op zich vastgelegd in de wet. Wij stellen echter voor om een commissie bestaande uit bewindvoerders, gemeenten, Rijk en rechtspraak in te richten, om met elkaar benoemd te krijgen wat de taken en verantwoordelijkheden van bewindvoerders zijn. Deze (nieuwe) lijst kan dan in uren worden vertaald en als uitgangspunt worden genomen. Duidelijk wordt dan wat de 'caseload' bedraagt en hoeveel dossiers een bewindvoerder kan hanteren. Aanvullend is voor ons, als Horus, denkbaar om te variëren binnen het takenpakket. Eerder presenteerden wij aan de VNG-commissie PSI drie alternatieve vormen (preventief bewind bij vroegsignalering, kort bewind bij schulden en bewind light, bij uitstroom (zie bijlage)). Daarnaast stelt Horus graag haar expertise beschikbaar, bijvoorbeeld voor de ontwikkeling van een bij voorkeur traploos productenpalet voor het gat tussen 'alles zelf doen' en 'bewind'. Ideeën als deze werken wij graag verder uit in samenspraak met Rijk, gemeenten en rechtspraak.

Denkrichting 3: herformuleer en handhaving kwaliteitseisen

Bewindvoerders worden – helaas – nogal eens gelijkgesteld met 'cowboys' of met 'commerciële jongens die geld verdienen over de ruggen van hun kwetsbare cliënten'. Wij betreuren dat en het doet zelfs pijn: als branchevereniging zien wij vooral veel hardwerkende en zeer betrokken bewindvoerders die zich dagelijks ten volle inzetten voor hun cliënten. Dat wil niet zeggen dat er geen problemen zijn. Helaas wordt er ook in onze branche wel eens gefraudeerd, of kunnen bewindvoerders hun taken om andere redenen niet naar onze maatstaven uitvoeren. In toenemende mate zien wij dat beschermingsbewindvoerders een hogere caseload accepteren, omdat ze anders onvoldoende inkomen genereren.

Tegelijkertijd lijken er ook verschillende definities van kwaliteit te zijn. Uit het SEO-onderzoek bleek bijvoorbeeld dat rechters gemiddeld tevreden zijn over de kwaliteit van de branche, terwijl gemeenten vaker ontevreden zijn. En dat kan alleen maar betekenen dat kwaliteit verschillend uitgelegd wordt. Ook zou mee kunnen spelen dat bij gemeenten (en wellicht bij de rechtspraak ook) onvoldoende inzicht is

over wat een bewindvoerder als taak heeft en daadwerkelijk doet. Of speelt mee dat er een verwrongen zelfstandigheidsbeeld op de onderkant van de samenleving een rol speelt?

Niet zelden wordt gezegd dat ‘bewindvoerders hun cliënten te lang onder bewind houden’, terwijl binnen de branche ervaren wordt dat vroege uitstroom geregeld leidt tot recidive.

Wij doen daarom een aantal voorstellen binnen deze denkrichting:

a. Toetsing rechtspraak en accountant veranderen

Wij denken allereerst dat de toetsing door de rechtspraak en de accountant anders kan. Nu moet een bewindvoerder heel veel informatie aanleveren, maar is dit vooral een ‘afvinklijstje’. Of je als bewindvoerder daadwerkelijk goed werk verricht voor je cliënt, of je eigen kennis en kunde op orde is – dat wordt eigenlijk niet afdoende gecontroleerd. Wij bepleiten daarom een beperkter aantal dossiers te laten onderzoeken, maar wel diepgravend. Daarnaast is het de ervaring vanuit de branche dat niet elke rechter echt thuis is in (de wet- en regelgeving van) bewind. Wij juichen toe dat rechters, maar ook beleidsmakers en -bepalers eens per vier jaar een korte meeloopstage doen bij een bewindvoerder.

Daarnaast pleiten wij voor een zogenaamde ‘zwartlijst’ van bewindvoerders die onvoldoende beoordeeld worden. Wanneer een bewindvoerder meerdere malen op zijn vingers getikt wordt, zou dit sneller moeten leiden tot het niet meer benoembaar zijn van de bewindvoerder in kwestie.

b. Strengere toelatingseisen en bijscholing

Bewindvoering is een vrij beroep. De toelatingseisen en de jaarlijkse vereisten zijn beperkt. Met het juiste mbo-4 of hbo-diploma mag je al bewindvoerder (en mentor) zijn. Eigenlijk doet dat geen recht aan de complexiteit van het vak. Je moet niet alleen kennis hebben, maar ook kunde en (communicatie)vaardigheden, good practices en het vinden en binden van de goede medewerkers. Te overwegen valt om een intensief opleidingstraject te verplichten voordat je je pas tot bewindvoerder mag laten benoemen, net zoals geldt bij het Wsnp-bewind. Ook valt te overwegen om een persoonsgebonden (en dus niet bureau-gerelateerd) register à la BIG in te stellen. Ja, dat brengt bureaucratie met zich mee, maar beschermingsbewindvoerders werken voor en met kwetsbare mensen en dat rechtvaardigt de hoogste standaarden. Wij bepleiten bovendien het verplicht jaarlijks behalen van PE-punten (bijvoorbeeld acht punten voor ondersteuners en zestien voor bewindvoerders).

c. Meester - gezel

Aanvullend hierop bepleiten wij dat nieuwe bewindvoerders die een eigen onderneming willen beginnen, eerst een stage van één of twee jaar moeten lopen bij een ervaren bewindvoerder. Beschermingsbewind is een vak van ‘learning by doing’. Je kunt nooit het werk goed doen, zonder dat je eerst ‘gezel’ bent geweest, in dienst van een ‘meester’. Aangezien de cliënten van onze leden geen proefkonijnen zijn, zijn wij voorstander van een ‘meester-gezel-stage’, inclusief advies van de ‘meester’ over de benoembaarheid van de ‘gezel’. Van veel gemeenten horen wij dat de versnippering van het veld van bewindvoerders en daarmee de grote diversiteit in de uitvoering van het werk van de branche als probleem wordt ervaren. Wellicht zijn ook andere maatregelen denkbaar om de instroom te beperken.

d. Aanwijzen van bewindvoerder bij multiproblematiek

Ook zien wij dat beschermingsbewind steeds ingewikkelder is geworden. Je moet thuis zijn in complexe en zeer diverse rechtsgebieden en jurisprudentie, verstand hebben van administreren en financiële planning, thuis zijn in het (lokale) sociaal domein, etc., etc. Je kunt bijna stellen dat je als eenmanszaak nooit thuis kan zijn in alle domeinen. Nu is de keuze voor een bewindvoerder aan de cliënt zelf en een

persoonlijke klik is belangrijk. Niet altijd kiest een cliënt per se voor de in zijn/haar geval beste bewindvoerder.

Alhoewel wij het belangrijk vinden dat cliënten inspraak houden wie hun bewindvoerder wordt, kunnen wij ons wel voorstellen dat rechters bij het bepalen van bewind – bijvoorbeeld bij multiproblematiek – de mogelijkheid krijgen een bewindvoerder toe te wijzen en gemeenten invloed krijgen op de benoeming. Immers, als zoals bepleit de toetsing meer inzicht gaat geven in de kennis en kunde van bewindvoerders, kan de rechter, al dan niet op basis van advies van een gemeente, ook beter bepalen welke bewindvoerder het beste bij een bepaalde cliënt past. NB. Zeker bij zware multiproblematiek ligt op de loer dat als een beschermingsbewindvoerder te veel op zijn of haar bord krijgt, dit ten koste gaat van de kwaliteit. Zwaardere dossiers zouden dus ook passend beloond moeten worden.

Tot slot

Zoals gezegd is dit pamflet geen definitief standpunt, maar verwoordt het de denkrichtingen die wij als branchevereniging voor ons zien. Aanvullend op de hiervoor genoemde punten, willen wij een ander punt bepleiten. Wij menen dat beschermingsbewind niet langer ten laste moet komen van de gemeentelijke bijzondere bijstand, maar ondergebracht zou moeten worden bij het ministerie van Justitie en Veiligheid en specifiek het bureau Wsnp van de Raad voor Rechtsbijstand. Dit bureau voert al de door de rechter uitgesproken Wsnp uit en is dus ervaren. Het haalt ook de angel uit de animositeit die tussen gemeenten en bewindvoerders bestaat en zet de deur wagenwijd open voor de samenwerking die zo hard nodig is.

TER BESPREKING